

EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2014 03 17
COM(2014) 171 final

2014/0093 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

dėl Kanarų salose taikomo AIEM mokesčio

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

Pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) nuostatas, taikomas atokiausiems Sąjungos regionams, kuriems priklauso Kanarų salos, iš esmės neleidžiama skirtingai apmokestinti vietos ir Ispanijos ar kitų valstybių narių produktų. Tačiau dėl nuolatinių kliūčių, kurios daro neigiamą poveikį atokiausių regionų socialinei ir ekonominei padėčiai, SESV 349 straipsnyje numatyta galimybė šiems regionams nustatyti konkrečias priemones.

2002 m. birželio 20 d. Tarybos sprendimu 2002/546/EB¹, priimtu remiantis EB sutarties 299 straipsnio 2 dalimi, Ispanijai leista iki 2014 m. birželio 30 d. taikyti mažesnę *Arbitrio sobre Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias* (toliau – AIEM) mokesť tam tikriems Kanarų salose gaminamiems produktams arba jiems tokio mokesčio netaikyti. Minėto sprendimo priede pateiktas produktų, kuriems galima taikyti mažesnę mokesť arba jo netaikyti, sąrašas. Vietoje gaminamiems ir kitiems produktams taikomo mokesčio skirtumas, priklausomai nuo produktų, negali būti didesnis nei 5, 15 ar 25 procentinių punktų.

Sprendime 2002/546/EB nurodytos konkrečių priemonių priėmimo priežastys: izoliuotumas, priklausomybė nuo žaliavų ir energijos išteklių, būtinybė kaupti atsargas, maža vietos rinka ir žemas eksporto lygis. Dėl visų šių kliūčių didėja gamybos sąnaudos, todėl didėja ir vietoje gaminamų produktų savikaina, taigi šie produktai, netaikant konkrečių priemonių, būtų mažiau konkurencingi, palyginti su kitur pagamintais produktais, netgi atsižvelgiant į pastarųjų pristatymo į Kanarų salas išlaidas. Todėl išlaikyti vietos gamybą taptų sudėtingiau. Konkrečios priemonės, kurioms taikomas Sprendimas 2002/546/EB, buvo parengtos taip, kad vietos pramonė būtų stiprinama didinant jos konkurencingumą.

AIEM yra netiesioginis vienkartinis valstybės mokestis, taikomas į Kanarų salas tiekiamoms prekėms. Importuojamų prekių mokesčio bazė grindžiama muitine verte, o Kanarų salų gamintojų tiekiamų prekių mokesčio bazė – bendra atlygio suma. Konkrečiomis priemonėmis, kurioms taikomas Sprendimas 2002/546/EB, nustatomas diferencijuotas mokestis, kuris palankus kai kurių produktų gamybai vietoje. Ši mokesčio lengvata yra valstybės pagalba, kurią turi patvirtinti Komisija. Ji tai padarė Sprendimu dėl valstybės pagalbos NN 22/2008.

2010 m. lapkričio 16 d. Ispanija Komisijai pateikė prašymą pratęsti Sprendimo 2002/546/EB taikymo laikotarpį dvejimms metams, kad jo galiojimo pabaigos data sutaptų su 2007–2013 m. nacionalinės regioninės pagalbos teikimo gairių² galiojimo pabaiga.

Be to, Ispanija taip pat paprašė dvejimms metams pratęsti Sprendimo dėl valstybės pagalbos NN 22/2008, pagal kurį Ispanijos valdžios institucijų teikiama su AIEM susijusi pagalba buvo pripažinta suderinama su bendrąja rinka, taikymo laikotarpį. Sprendimu dėl valstybės pagalbos SA.31950 (N 544/2010)³, kuriuo Sprendimo dėl valstybės pagalbos NN 22/2008 taikymo laikotarpis pratęstas iki 2013 m. gruodžio 31 d., Komisija leido pratęsti taikymo laikotarpį dvejimms metams.

Komisija įvertino prašymą pratęsti Sprendimo 2002/546/EB taikymo laikotarpį atsižvelgdama į Kanarų salų patiriamų kliūčių mastą ir padarė išvadą, kad prašymą pagrįstai galima patenkinti.

¹ OL L 179, 2002 7 9, p. 22–27.

² OL C 54, 2006 3 4, p. 13.

³ OL C 237, 2011 8 13, p. 1.

Iš tiesų, 2008 m. rugpjūčio 28 d. priimtoje Komisijos ataskaitoje Tarybai dėl specialaus Kanarų salose nustatyto AIEM mokesčio režimo taikymo patvirtinta, kad AIEM sistema veikė pakankamai gerai ir keisti Sprendimo 2002/546/EB nuostatų nereikia.

Todėl 2011 m. gruodžio 19 d. Tarybos sprendimu Nr. 895/2011/ES⁴, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2002/546/EB, pastarojo taikymo laikotarpis pratęstas iki 2013 m. gruodžio 31 d.

2013 m. kovo 4 d. Ispanijos valdžios institucijos paprašė Komisijos parengti Tarybos sprendimą, kuriuo Ispanijai būtų leista taikyti mažesnę AIEM mokesčių tam tikriems Kanarų salose pagamintiems produktams arba jiems tokio mokesčio netaikyti 2014–2020 m. laikotarpiu; jos taip pat pakeitė produktų sąrašą ir kai kuriems iš jų taikomus didžiausius mokesčio tarifus.

2013 m. birželio 28 d. Komisija patvirtino naujas 2014–2020 m. regioninės pagalbos teikimo gaires⁵. Šios gairės yra platesnės strategijos, kuria siekiama modernizuoti valstybės pagalbos kontrolę, dalis, o jų tikslas – skatinti augimą bendrojoje rinkoje remiant efektyvesnes pagalbos priemones ir Komisijos pastangas užtikrinti reikalavimų vykdymą sutelkiant į atvejus, kurie turi didžiausią poveikį konkurencijai.

Atsižvelgiant į tai, kad šios gairės įsigalios 2014 m. liepos 1 d., atrodė pagrįsta Sprendimo 2002/546/EB su pakeitimais, padarytais Sprendimu 895/2011/ES, taikymo laikotarpį pratęsti šešiams mėnesiams, kad jo galiojimo pabaigos data sutaptų su dabartinių gairių galiojimo pabaigos data. Todėl Sprendimas 2002/546/EB buvo atitinkamai iš dalies pakeistas Sprendimu 1413/2013/ES⁶, kuriuo jo taikymas pratęstas iki 2014 m. birželio 30 d.

Komisija išanalizavo iš Ispanijos valdžios institucijų gautą prašymą ir daugelio įvairių suinteresuotųjų šalių, kurios savo iniciatyva kreipėsi į Komisiją, pateiktą informaciją. Analizėje patvirtinama, kad dėl Kanarų salų ypatumų ribojama jų plėtra, o ten esantys veiklos vykdytojai dėl jų patiria papildomų išlaidų. Todėl pagrįsta ir toliau netaikyti AIEM mokesčio sąraše išvardytiems vietoje gaminamiems pramonės produktams. Ši priemonė yra būtina ir proporcinga ir ją nėra sumenkinamas Sąjungos teisinės tvarkos vientisumas bei darna.

2. ISPANIJOS PRAŠYMO IR SPRENDIMO DĖL NUKRYPTI LEIDŽIANČIOS NUOSTATOS PROPORCINGUMO ANALIZĖ

Remiantis SESV 110 straipsniu, jokia valstybė narė tiesiogiai ar netiesiogiai neapmokestina kitų valstybių narių gaminių jokiais savo vidaus mokesčiais, didesniais už tuos, kuriais ji tiesiogiai ar netiesiogiai apmokestina panašius vietos gaminius. Be to, jokia valstybė narė neapmokestina kitų valstybių narių gaminių tokio pobūdžio vidaus mokesčiais, kurie suteiktų netiesioginę apsaugą kitiems gaminiams.

Tačiau Taryba, remdamasi SESV 349 straipsniu, gali leisti valstybėms narėms, kuriose yra atokiausių regionų, nukrypti nuo SESV 110 straipsnio nuostatų, kad būtų atsižvelgiama į tų regionų socialinės ir ekonominės struktūros padėtį, kurią apsunkina kiti veiksniai, dėl kurių labai ribojama tų regionų plėtra. Tokia nukrypti leidžiančia nuostata negali būti sumenkinamas Sąjungos teisinės tvarkos, taip pat vidaus rinkos ir bendros politikos kryptį, pvz., SESV 113 straipsniu grindžiamos bendros mokesčių politikos, vientisumas bei darna. Todėl tokios nukrypti leidžiančios nuostatos turi išlikti proporcingos, t. y. jos neturi viršyti to, kas būtina problemoms, kylančioms dėl nepalankių pagrindinių sąlygų, trukdančių augti tų regionų ekonomikai, išspręsti, ir per daug neiškraipyti konkurencijos bendrojoje rinkoje.

⁴ OL L 345, 2011 12 29, p. 17.

⁵ OL C 209, 2013 7 23, p. 1.

⁶ OL L 353, 2013 12 28, p. 13, 14.

Vadinasi, bet kokia nuostata, kuria leidžiama nukrypti nuo SESV 110 straipsnio, turėtų apsiriboti visišku arba daliniu nuostolių, kuriuos dėl didesnių sąnaudų patiria minėtų regionų gamintojai, atlyginimu.

Kanarų salų ekonomika labai priklauso nuo turizmo. Ši priklausomybė kelia didelę grėsmę Kanarų salų plėtrai, kadangi pasikeitę pomėgiai, gaivalinės nelaimės ar ekonomikos nuosmukis gali turėti didžiulį poveikį salyno ekonominei ir socialinei padėčiai. Būtent taip atsitiko per 2008 ir 2009 m. pasaulinę finansų krizę, kuri padarė didelę įtaką salose besilankančių turistų skaičiui, taigi ir salų ekonomikai. Sumažėjus turistų skaičiui itin išaugo nedarbas, jo lygis čia tapo didesnis negu žemyninėje Ispanijoje, kuri kartu su Graikija yra dvi valstybės narės, pasižyminčios didžiausiu nedarbo lygiu Europos Sąjungoje. Dar akivaizdžiau augo jaunimo nedarbo lygis – tai galima paaiškinti tuo, kad didelė dalis jaunimo dirba turizmo sektoriui būdingus sezoninius darbus.

Kanarų saloms taip pat būdinga mažesnio masto rinka, todėl pramonės įmonės negali pasiekti optimalaus gamybos lygio. Dauguma pramonės įrenginių yra skirti plataus masto gamybai, kad būtų pasiektas didesnis našumas ir pelningumas. Kadangi tie įrenginiai neskirti mažesnėms rinkoms, susidaro nepanaudotas gamybinis pajėgumas, o tai reiškia, kad pramonės įmonės yra priverstos mažinti gamybos lygį daugiau negu būtina gamybos sąnaudoms sumažinti, taigi masto ekonomijos galimybės ribojamos.

Kanarų salų eksporto galimybes riboja su Kanarų salomis besiribojančių šalių ir teritorijų (Maroko, Vakarų Sacharos ir Mauritanijos) sumažėjusi perkamoji galia ir ženklus išsivystymo skirtumas.

Dar vienas Kanarų salų ypatumas, turintis didelės įtakos čia įsisteigusių veiklos vykdytojų patiriamoms papildomoms išlaidoms, yra teritorinis susiskaldymas ir atstumas iki daugumos žaliavų šaltinių, dėl kurio padidėja transporto išlaidos. Šią problemą pagilino naftos kainų kilimas, nemažai prisidėjęs prie transporto išlaidų augimo.

Kanarų salų vandens ištekliai riboti. Nepakankamas vandens kiekis akivaizdžiai lemia jo kainą ir dėl to susidaro nepalanki konkurencinė padėtis palyginti su kitose Ispanijos ar Europos Sąjungos dalyse esančiomis pramonės šakomis. Tai itin svarbu toms pramonės šakoms, kuriose vanduo naudojamas kaip svarbi žaliava (pvz., maisto, chemijos, popieriaus), o taip pat toms, kurioms būdinga daug šaldymo procesų.

Esama projektų dviejuose didžiosiose Kanarų salose įvesti gamtines dujas, tačiau neaišku, kada šį kurą bus galima efektyviai naudoti. Gamtinių dujų nebuvimas – svarbus elementas, dėl kurio netenkama konkurencingumo, nes šilumos ir energijos gamyba naudojant kitus šaltinius yra daug brangesnė.

Kadangi čia nėra perdirbimo įmonių ir atliekos turi būti gabenamos į žemyninę valstybės dalį, o nuodingos atliekos valomos ne Kanarų salose, pramoninių atliekų šalinimas ir nuodingų atliekų valymas lemia didesnes išlaidas aplinkos apsaugai.

Pirmiau išdėstyti Kanarų salų ypatumai iš dalies veikia visą vietos gamybą. Todėl tikslinga patikrinti, kaip galiojančio diferencijuoto mokesčio taikymas paveikė vietos gamybos rinkos dalį, ir jį pakoreguoti taip, kad konkurencija nebūtų pernelyg iškraipoma.

Norint gauti išvadas dėl priimtinių diferencijuotų tarifų, buvo atlikta analizė, kurioje atsižvelgta ne tik į vidutinę vietos gamybos rinkos dalį 2008–2011 m. laikotarpiu, bet ir į jos raidą bei suinteresuotųjų šalių, kurios susisieko su Komisija, kad pateiktų susijusią informaciją, duomenis. Analizuojant pramonės šakas, kurios gamina skirtingais bendraisiais muitų tarifais apmokestinamus produktus, buvo nagrinėjama ne tik atskirų rinkos dalių, bet ir visų produktų bendros rinkos dalies raida. Remiantis šiomis priežastimis galima paaiškinti

tai, kodėl produktai, kurių vidutinė vietos gamybos rinkos dalis panaši, yra apmokestinami skirtingais maksimaliais diferencijuotais tarifais.

Tabako atveju siūloma palikti 25 % diferencijuotą tarifą, o minimalų mokestį už 1000 cigarečių padidinti nuo 6 EUR iki 18 EUR, kaip to reikalauja Ispanijos valdžios institucijos.

Ispanijos valdžios institucijos į produktų, kuriems taikomas diferencijuotas mokestis, sąrašą įtraukė kai kuriuos produktus, kurių vietos gamybos rinkos dalis itin maža. Ispanijos valdžios institucijos argumentavo tuo, kad ketinama didinti šių produktų gamybą vietoje, o be diferencijuoto mokesčio tai būtų neįmanoma.

Bendrai iš 139 produktų, minimų Ispanijos valdžios institucijų prašyme, 119 produktų atveju Komisija sutinka su prašomu tarifu, o likusiems 20, Komisijos nuomone, turėtų būti taikomas mažiau diferencijuotas tarifas, kad būtų užkirstas kelias galimiems rinkos iškraipymo atvejams.

Remiantis išsamia Komisijos atlikta analize, galima nustatyti skirtingus produktų sąrašus pagal diferencijuotus mokesčio tarifus, sektorių ir bendrąjį muitų tarifą:

5 %

Žemės ūkio ir žuvininkystės produktai:

0207 11/0207 13

Mineralai:

2516 90 00 00/6801/6802

Statybinės medžiagos:

3816/3824 40 00 00/3824 50/3824 90 45 00/3824 90 70 00/ 3824 90 97 99/ 6809

Cheminės medžiagos:

2804 30 00 00/2804 40 00 00/3105 20 90 00/3208/3209/3210/3212 90 00 00/3213/3214/3304 99 00 00/3925 90 80 00/ 3401/3402/3406/3814 00 90/3923 90 00 00/4012 11 00/4012 12 00/4012 13/4012 19

Metalo apdirbimo pramonė:

7604/7608

Maisto pramonė:

0210 12 11 00/0210 12 19 00/0210 19 40 00/0210 19 81/0305 41 00/0305 43 00 90/ 0901 22 00 00/1101/1102/1601/1602/1704 90 30 00/1704 90 51 00/1704 90 55 00/ 1704 90 75 00/1704 90 71 00/1806/1901 20 00 00/1901 90 91 00/1901 90 99/ 1904 10 10/1905/2005 20 20/2006 00 31 00/2008 11 96 00/2008 11 98 00/2008 19 92/ 2008 19 93/2008 19 95/2008 19 99/2309

Gėrimai:

2009 11/2009 12 00/2009 19/2009 41/2009 49/2009 50/2009 61/2009 71/2009 79/2009 89/ 2009 90/2201/2202/2204

Tekstilė ir oda:

6112 31/6112 41

Popierius:

4818 90 90 00/4823 90 85 90

Poligrafija ir leidyba:

4910

10 %

Žemės ūkio ir žuvininkystės produktai:

0203 11/0203 12/0203 19/0701 90/0703

Statybinės medžiagos:

2523 29 00 00/

Maisto pramonė:

0210 11 11 00/0210 11 31 00/1905/2105

Popierius:

4808/4819/4823 90 40 00/

15 %

Žemės ūkio ir žuvininkystės produktai:

0407 21 00 00/0407 29 10 00/0407 90 10 00

Statybinės medžiagos:

2523 90/7010

Cheminės medžiagos:

3809 91 00/3917 21/3917 23/3917 32 00/ 3917 33 00/3917 39 00/3917 40 00/3923 10 00/3923 21 00/3923 30 10/3924 10 00

Metalo apdirbimo pramonė:

7309 00/7610 10 00 00/9403 20 80 90

Maisto pramonė:

0403/0901 21/1902/2103 20 00 00/2103 30/2103 90 90/2106 90 98/

Gėrimai:

2203/2208 40

Tekstilė ir oda:

6302

Popierius:

4818 10/4818 20/4818 30/4821

Poligrafija ir leidyba

4909/4911

25 %

Tabakas:

Šie produktų sąrašai atitinka 349 straipsnyje nustatytą tikslą priimti konkrečias priemones, kuriomis būtų atsižvelgiama į atokiausiems rajonams priklausančių Kanarų salų ypatumus, o konkurencija nebūtų iškraipoma taip, kad būtų galima pakenkti vidaus rinkai.

Kai Ispanijos valdžios institucijos pateiks šio Tarybos sprendimo 2 straipsnyje numatytą ataskaitą, būtų tikslinga, kad Komisija įvertintų diferencijuotų tarifų poveikį ir nustatytų pokyčių poreikį. Tuo metu taip pat būtų svarbu patikrinti, ar tų produktų, kuriems prašoma taikyti diferencijuotą mokestį ir kurių vietos gamyba šiuo metu nedidelė, vietos gamyba išsaugo.

3. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

Siūlomų priemonių santrauka

Leisti Ispanijai taikyti mažesnę vadinamąjį AIEM mokestį tam tikriems Kanarų salose gaminamiems produktams arba jiems tokio mokesčio netaikyti.

Teisinis pagrindas

SESV 349 straipsnis.

Subsidiarumo principas

Tik Taryba yra įgaliota priimti konkrečias atokiausiems regionams skirtas priemones pagal SESV 349 straipsnį siekiant šiems regionams priderinti Sutarčių, taip pat bendrų politikos krypčių taikymo sąlygas, kadangi nuolatinės kliūtys neigiamai veikia atokiausių regionų socialinę ir ekonominę padėtį.

Todėl pasiūlymas atitinka subsidiarumo principą.

Proporcingumo principas

Pasiūlymas atitinka proporcingumo principą dėl toliau nurodytų priežasčių.

Pasirinkta priemonė

Siūloma priemonė – Tarybos sprendimas.

Kitos priemonės būtų netinkamos dėl toliau nurodytos priežasties.

Nukrypti leidžiančios nuostatos, kurias leidžiama taikyti vadovaujantis SESV 349 straipsniu, nurodomos Tarybos sprendimuose.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Pasiūlymas neturi poveikio Europos Sąjungos biudžetui.

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

dėl Kanarų salose taikomo AIEM mokesčio

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 349 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę⁷,

laikydamosi specialios teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) pagal 349 SESV straipsnį, atsižvelgdama į atokiausių regionų struktūros nulemtą socialinę ir ekonominę padėtį, kurią sunkina jų atokumas, izoliuotumas, mažumas, sunkios topografinės ir klimato sąlygos bei ekonominė priklausomybė nuo keleto produktų, Taryba nustato konkrečias priemones, kuriomis visų pirma siekiama šiems regionams nustatyti Sutarčių, taip pat bendrą politikos kryptį taikymo sąlygas;
- (2) todėl turėtų būti priimtos konkrečios priemonės siekiant šiems regionams nustatyti Sutarties taikymo sąlygas. Priimant priemones reikia atsižvelgti į konkrečius tų regionų ypatumus ir ribotas jų galimybes, bet nesumenkinti Bendrijos teisinės tvarkos, taip pat vidaus rinkos ir bendrą politikos kryptį vientisumo bei darnos;
- (3) vienos pagrindinių Kanarų salose nustatytų kliūčių visų pirma yra paslaugų sektoriaus, ypač turizmo, dominavimas regiono gamyboje, Kanarų salų ekonomikos priklausomybė nuo šio sektoriaus bei nedidelė pramonės sektoriaus dalis Kanarų salų BVP;
- (4) antra, salynui būdingas izoliuotumas, dėl kurio užkertamas kelias asmenų, prekių ir paslaugų judėjimo laisvei. Priklausomybė nuo konkrečių transporto rūšių, oro transporto ir jūrų transporto didesnė, nes šios transporto rūšys dar nėra iki galo liberalizuotos. Kadangi šios transporto rūšys mažiau efektyvios ir brangesnės už kelių ir geležinkelio transportą, patiriama daugiau gamybos sąnaudų;
- (5) izoliuotumas lemia ir didesnes gamybos sąnaudas dėl priklausomybės nuo žaliavų ir energijos išteklių, būtinybės kaupti atsargas bei sunkumų apsirūpinti gamybos įranga;
- (6) maža rinka ir žemas eksporto lygis, geografinis salyno susiskaldymas ir būtinybė išlaikyti įvairias, bet nedideles gamybos linijas siekiant patenkinti mažos rinkos poreikius, mažina masto ekonomijos galimybes;
- (7) daugeliu atvejų sunkiau arba brangiau gauti specializuotų ir techninio aptarnavimo paslaugų, apmokėti vadovus ir specialistus, samdyti subrangovus ar plėtoti verslą už Kanarų salų rinkos ribų. Be to, dėl ribotų platinimo galimybių sukaupiama per daug atsargų;

⁷

OL C [...].

- (8) kalbant apie aplinkos apsaugos sritį, pramoninių atliekų šalinimas ir nuodingų atliekų valymas lemia didesnes išlaidas aplinkos apsaugai. Šios išlaidos didesnės dėl to, kad čia esančios perdirbimo įmonės perdirba tik tam tikrus produktus, taigi atliekos turi būti gabenamos į žemyninę valstybės dalį, o nuodingos atliekos valomos ne Kanarų salose;
- (9) remiantis visa šia informacija ir Ispanijos valdžios institucijų pranešimu, rekomenduotina atnaujinti leidimą dėl mokesčio taikymo produktams, nurodytiems sąraše, pagal kurį vietos produktai gali būti atleidžiami nuo mokesčio;
- (10) 2002 m. birželio 20 d. Tarybos sprendimu 2002/546/EB⁸, priimtu remiantis EB sutarties 299 straipsniu, iš pradžių Ispanijai buvo leista iki 2011 m. gruodžio 31 d. taikyti mažesnę vadinamąją *Arbitrio sobre Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias* (toliau – AIEM) mokesť tam tikriems Kanarų salose gaminamiems produktams arba jiems tokio mokesčio netaikyti. Minėto sprendimo priede pateiktas produktų, kuriems galima taikyti mažesnę mokesť arba jo netaikyti, sąrašas. Vietoje gaminamiems ir kitiems produktams taikomo mokesčio tarifų skirtumas, priklausomai nuo produktų, negali būti didesnis nei 5, 15 ar 25 procentinių punktų;
- (11) 2011 m. gruodžio 19 d. Tarybos sprendimu Nr. 895/2011/ES⁹, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos sprendimas 2002/546/EB, pastarojo taikymo laikotarpis pratęstas iki 2013 m. gruodžio 31 d.;
- (12) 2013 m. gruodžio 17 d. Tarybos sprendimu Nr. 1413/2013/ES¹⁰, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos sprendimas 2002/546/EB, pastarojo taikymo laikotarpis pratęstas iki 2014 m. birželio 30 d.;
- (13) AIEM mokesčiu siekiama savarankiško Kanarų salų pramonės gamybos sektorių vystymosi ir salų ekonomikos įvairinimo;
- (14) didžiausios leidžiamos taikyti lengvatos susijusiems pramonės produktams – priklausomai nuo sektoriaus ir produkto – svyruoja nuo 5 % iki 15 %;
- (15) tačiau didžiausia lengvata, taikytina galutiniams tabako gaminiams, yra didesnė, kadangi tabako sektorius yra išimtinis atvejis. Tabako pramonės, kuri Kanarų salose labai išplėtota, apimtys kelerius metus smarkiai mažėjo. Esminė vietos tabako gamybos nuosmukio Kanarų salose priežastis – anksčiau aprašytos tradicinės kliūtys, patiriamos dėl izoliuotumo. Esama pagrindo palikti didelę lengvatą tabakui. Mokesčio lengvata yra tiesiogiai susijusi su tikslu išlaikyti gamybą Kanarų salose;
- (16) mokesčio ir iš jo surenkamų pajamų paskirstymas nacionaliniu lygmeniu prisideda prie Kanarų salų socialinės ir ekonominės plėtros skatinimo tikslų. Iš šio mokesčio gautų pajamų įtraukimas į Kanarų salų ekonominės ir mokesčių sistemos lėšas ir jo panaudojimas ekonominės ir socialinės plėtros strategijai yra teisinė prievolė;
- (17) priemonės turi būti taikomos 6,5 metų. Tačiau reikės įvertinti jų rezultatus. Todėl Ispanijos institucijos ne vėliau kaip iki 2017 m. rugsėjo 30 d. privalo pateikti Komisijai ataskaitą dėl 1 straipsnyje nurodytų priemonių taikymo, kad būtų galima patikrinti taikytų priemonių poveikį ir jų indėlį skatinant ar išlaikant vietos ekonominės veiklos rūšis, atsižvelgiant į atokiausiems regionams iškylančias kliūtis. Pagal tai prireikus bus pakoreguota taikymo sritis ir pagal Bendrijos taisykles patvirtintos mokesčio lengvatos;

⁸ OL L 179, 2001 7 29, p. 22.

⁹ OL L 345, 2011 12 29, p. 17.

¹⁰ OL L 353, 2013 12 28, p. 13, 14.

(18) mokesčio lengvata, taikoma AIEM, turi išlikti proporcinga, kad nebūtų sumenkinamas Sąjungos teisinės tvarkos vientisumas bei daroma, taip pat neiškreiptos konkurencijos vidaus rinkoje apsauga ir valstybės pagalbos politika;

(19) šis sprendimas neturi įtakos galimam SESV 107 ir 108 straipsnių taikymui,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

1. Nukrypstant nuo Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 28, 30 ir 110 straipsnių nuostatų, Ispanijos valdžios institucijoms leidžiama iki 2020 m. gruodžio 31 d. priede išvardytiems Kanarų salose gaminamiems produktams nustatyti mažesnę vadinamąją *Arbitrio sobre las Importaciones y Entregas de Mercancias en las islas Canarias (AIEM)* mokestį arba jiems tokio mokesčio netaikyti. Šios lengvatos turi būti ekonominės ir socialinės Kanarų salų plėtros strategijos dalis ir padėti skatinti vietos veiklą.

2. Taikant 1 straipsnyje nurodytą mažesnę mokestį arba atleidimą nuo mokesčio, skirtumas negali viršyti:

a) 5 % priedo A dalyje išvardytiems produktams;

b) 10 % priedo B dalyje išvardytiems produktams;

c) 15 % priedo C dalyje išvardytiems produktams;

d) 25 % priedo D dalyje išvardytiems produktams. Tačiau Ispanijos valdžios institucijos gali nustatyti ne didesnę negu 18 EUR už 1 000 cigarečių minimalų mokestį cigaretėms, kuris taikytinas tik tuo atveju, jeigu AIEM mokestis, susidaręs pritaikius įprastas apmokestinimo formas, yra mažesnis už šią sumą.

2 straipsnis

Ispanijos institucijos ne vėliau kaip iki 2017 m. rugsėjo 30 d. pateikia Komisijai ataskaitą dėl 1 straipsnyje nurodytų priemonių taikymo, kad būtų galima patikrinti taikytų priemonių poveikį ir jų indėlį skatinant ir išlaikant vietos ekonominės veiklos rūšis, atsižvelgiant į atokiausiems regionams išskylančias kliūtis.

Remdamasi tuo, Komisija teikia ataskaitą Tarybai su išsamia ekonomine ir socialine analize ir, jei taikoma, su pasiūlymu priderinti šio sprendimo nuostatas.

3 straipsnis

Šis sprendimas taikomas nuo 2014 m. liepos 1 d.

4 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Ispanijos Karalystei.

Priimta Briuselyje

*Tarybos vardu
Pirmininkas*